

la humanitat

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Portaveu Interior del Partit
Full Informatiu n.º 10

21 de gener — 10 de febrer de 1977

Preu: 10 Ptes.

ser polític

El compromís polític no és un luxe, ni fins una opció que es pugui acceptar o deixar d'acceptar: si no vull fer secessió respecte dels altres, si no vull enfonsar-me en un individualisme que em conduiria a l'egoisme i a la impotència, estic embarcat: la política, tant si ho vull com si no, és una dimensió de la meua vida. És absurd dir: jo no em fico en política. Estic immers en una xarxa social que condiciona els meus pensaments, les meues accions, els meus sentiments, tots els aspectes de la meua vida present: el meu treball com els meus esbargiments, la meua família com la meua residència, totes les possibilitats de viure d'acord amb una vida humana o inhumana. Aquest corrent de vida social, que em ve de més lluny i que va més lluny que no pas jo mateix, em porta i em submergeix. Pensar que m'abstinc vol dir que em deixo emportar i contribueixo a deixar emportar els altres; la meua pretesa indiferència equival a una opció precisa, la del manteniment del curs regnant, amb el seu ordre o els seus desordres.

Tenim la tasca inexcusable d'intentar prendre consciència dels impulsos de la història, copsar-los, jutjar-los per veure si els hem de secundar o si els hem de resistir i, tant en un cas com en l'altre, he de coordinar els meus esforços amb els dels altres per a fer més eficaç la nostra cooperació o la nostra resistència.

JOSEP SUBIRATS I PINYANA (MEMBRE DEL CONSELL EXECUTIU DE L'ESQUERRA)

Josep Subirats i Pinyana va néixer a Tortosa el 1920. Doctor en Ciències Econòmiques, Intendent Mercantil, Censor Jurat de Comptes i Professor de la Universitat Autònoma de Bellaterra. Ha dedicat la seva activitat professional a les especialitats d'Hisenda Pública i Sistema Tributari.

Als 14 anys va ingressar a les joventuts de l'Esquerra i entrà com a redactor al diari de Tortosa "El Poble", del qual va ésser el darrer director, des del gener de 1937 fins a l'abril de 1938 en què va deixar-se de publicar en arribar les tropes franquistes a l'Ebre.

Fou President de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya i Secretari General de les Joventuts d'Esquerra Republicana — Estat Català locals. Va formar part dels Consells Nacionals de les esmentades organitzacions. Incorporat a l'Exèrcit republicà, lluità als Pirineus i a la retirada de Catalunya, on va caure presoner el 30 de gener del 1939.

Als 19 anys fou condemnat a reclusió perpètua (per ésser menor d'edat en esclatar la guerra, se salvà de la pena de mort). Va passar prop de 7 anys entre camps de concentració, la presó de Pilats de Tarragona i batallons de penats, fins que a les darreries de 1945 surt en llibertat.

Tan bon punt arriba a Barcelona, on fixa la seva residència, s'incorpora a l'organitza-

ció clandestina de l'Esquerra Republicana de Catalunya, i, en votació de base, és elegit membre del Consell Executiu del Partit, en representació de la Federació de Tarragona. Dirigeix el periòdic clandestí "Ara" de les J.E.R.E.C. i col·labora, com a redactor, a "La Humanitat". Fins que l'any 1947 és novament empresonat, en ésser descoberta la ja molt important organització clandestina del Partit, estesa arreu de Catalunya. Quan va recobrar de nou la llibertat continuà col·laborant en la reconstrucció de l'Esquerra Republicana dins de Catalunya.

A l'Assemblea del 4 de juliol del 1976, en quedar unificats els òrgans del Partit de l'interior i l'exterior, és elegit altre cop membre del Consell Executiu de L'Esquerra.